

“Cronica unei morți anunțate”*

Redacția face precizarea că prezenta cronică nu se dorește a fi un comentariu răutăcios la adresa unor personalități sau instituții din lumea silvică românească. Ca orice cronică, aceasta are intenția de a consemna evenimentul luat în discuție numai din rațiuni care să înfățișeze cititorilor faptul că nu este ușor să se editeze o revistă și să i se asigure apariția regulată și, ca în orice fenomen cultural, pe parcursul evoluției există suișuri și coborâșuri, perioade mai liniștite sau mai agitate.

Revista în cauză este “Bucovina Forestieră”, a cărei publicare a fost reluată în anul 1993; este greu de crezut că, în acel moment, s-ar fi putut gândi cineva că va exista un moment în viitor în care apariția acesteia va fi pusă sub semnul întrebării. Scopul revistei, onorat de-a lungul celor 11 ani de apariție, a fost conform cu cel prezentat încă în urmă cu 61 de ani, definit astfel: “nu este de ajuns cadrul rigid și rece al unui serviciu organizat cu ierarhii, ce împietresc și nu stimulează, ci este mai mult decât necesar o revistă în care să se oglindească toate opiniile, toate frământările și grija pentru pădurile noastre, pentru ca astfel să putem păși pe calea cea bună”.

Cu dificultățile inerente revistei a marcat în primul număr pe anul 2003 aniversarea a 10 ani de la reluarea seriei noi - perioadă în care a înregistrat apariții anuale - și a 60 de ani de la prima apariție. Într-o rememorare a

principalelor realizări din articolul retrospectiv aniversar, se evidențiază deschiderea de care s-a dat dovadă, în această perioadă, în publicarea de articole aparținând nu numai silvicilor din Bucovina și de preocuparea permanentă pentru ridicarea nivelului calitativ al conținutului și formei revistei. Anul 2003 a însemnat și anul în care revista a intrat sub coordonarea I.C.A.S., fiind recunoscută ca publicație de specialitate de către C.N.C.S.I.S., articolele publicate în revistă fiind recunoscute în comunitatea științifică, de exemplu la promovarea profesională. De asemenea, publicarea și în format electronic, pe Internet, a arhivei revistei, a materializat încă o dorință de a face accesibile materialele unui număr cât mai mare de cititori interesați, precum și încercarea de ridicare la nivelul unor publicații similare din străinătate. Așadar, într-un mod absolut îndreptățit, se considera, în finalul articolului, că aceasta va continua să apară și în viitor.

La adresa revistei nu s-a atentat în primii ani de funcționare a acesteia, ci mult mai aproape de prezent, respectiv în 2004, odată cu manifestarea intenției R.N.P. - Romsilva de a încerca o revitalizare a activității “Revistei Pădurilor” și construirea unei reviste puternice la nivel național, comunicată comitetelor de redacție ale celor trei reviste de specialitate “Revista Pădurilor”, “Revista de Silvicultură și Cinegetică” (Brașov) și “Bucovina Forestieră”. Întâlnirea a fost organizată la sediul Direcției Silvicultură București, și dacă ar fi să judecăm după rangul persoanelor prezente, am fi ten-

* Titlul romanului scriitorului Gabriel Garcia Marquez (ed. RAO, 2003), autor și romanului “Toamna patriarhului”, un cunoscut manifest împotriva dictaturii.

tați să credem în buna credință a inițiatorilor ideii: în afara celor menționați a participat directorul general al R.N.P. - ROMSILVA, dr.ing. Ion Dumitru, secretarul de stat M.A.A.P. pe probleme de silvicultură, ing. Adam Crăciunescu, deputatul PSD prof. univ. Marian Ianculescu și alte câteva persoane din structura centrală a Regiei. Din partea redacției “Bucovina Forestieră” au participat dr. ing. Nicolai Olenici - redactor șef, ing. Marius Teodosiu - secretar de redacție și dr.ing. Ion Barbu, dr.ing. Radu Vlad și ing. Valerian Solovăstru - membri ai comitetului de redacție.

Trecerea la tematica întâlnirii a lăsat să se întrevadă miezul de fapt al problemei: identificarea de argumente prin care să se obstrucționeze apariția unor alte publicații decât “Revista Pădurilor”, fără nici un fel de analiză a calității celorlalte reviste. Dintre luările de cuvânt, argumentele folosite în cele mai multe s-au referit la unitate, resurse financiare, însă a fost exprimată în mod explicit și împotrivirea pentru apariția altor reviste. Menționăm în acest sens pe dr.ing. Dinu Gavrilesco - președintele Societății “Progresul Silvic”, care consideră că “în condițiile actuale, trebuie să ne unim forțele pentru a deveni mai puternici, folosind resursele pentru o singură revistă”, argumentul editării unei singure reviste fiind utilizat și de către prof. univ. Marian Ianculescu și prof. univ. Ștefan Tamaș. Unul din criticii cei mai vehemenți a fost acad. Victor Giurgiu: “sunt adversar al revistelor satelit”, care a fost considerată o expresie jignitoare având în vedere faptul că, în cazul revistei “Bucovina Forestieră”, aceasta nu a fost niciodată satelitul unei alte publicații. Această schimbarea de atitudine este curioasă, aparent, având în vedere că “Bucovina Forestieră” l-a găzduit pe dl. academician ca autor în paginile sale (nr. 1-2/2002).

De altfel, considerăm că argumentele formulate nu au fost fundamentate: sub

aspect financiar, spre exemplu, “Bucovina Forestieră” a beneficiat de finanțare, din partea I.C.A.S., într-un singur an din cei 11 de apariție, o situație relativ similară cunoscând a fi și cea de la “Revista de Silvicultură și Cinegetică”. Pentru o imagine mai clară a acestei situații, trebuie arătat că, în afară de cele trei reviste, există și alte publicații pe acest segment: de exemplu, Analele I.C.A.S. și ale universităților din Brașov, Oradea și Suceava, care de asemenea pot reprezenta “concrența” pentru “Revista Pădurilor” și care, totuși, nu au fost amintite în cadrul discuțiilor. Menționăm faptul că “Bucovina Forestieră” a respectat întotdeauna celelalte publicații din spectrul silvic românesc, salutând apariția acestora (nr. 1-2/1999) sau menținând relații de colaborare (membri ai comitetului de redacție au publicat și publică în mod constant în “Revista Pădurilor”).

De asemenea, argumentul unității nu este, în mod neapărat, și un garant al calității; dimpotrivă, este cunoscut numărul mare de reviste cu profil forestier care apar în străinătate și competiția dintre acestea: în noile realități în care trăim aceasta este de fapt starea de normalitate și suportul pentru încurajarea calității, exemple precum cele din România dinainte de 1947 și Germania de azi, cu mai multe publicații în domeniu, fiind elocvente în acest sens. În plus, rezolvarea problemei publicării unor articole de calitate nu se poate realiza prin reducerea numărului de publicații; poate, mai curând problema este una de fond, care ține de politica editorială a fiecărei reviste, respectiv de prezența/absența unor aspecte precum: publicare în funcție de calitatea articolului și nu de titlurile științifice ale autorului, lipsuri ale produsului final destinat publicării, promovare profesională pe criterii de competență - ca stimulent pentru autori de a publica, lipsa unor cenzori severi care să nu aibă rezerve în a semnală aspectele

greșite ale lucrărilor de cercetare etc.

Este foarte posibil ca, din exterior, intenția întăririi unei singure reviste să pară a fi bună; totuși, credem că monopolul nu poate fi o soluție, mai cu seamă în condițiile în care libertatea presei - inclusiv a celei profesionale - este una dintre normele fundamentale ale funcționării democratice a unei comunități, aspect valabil și pentru cea a silvicultorilor. Așadar, poate că în locul unității fără “sateliți”, care trădează reflexele totalitare aparținând unui tip de societate acum apus, ar fi mai folositoare utilizarea unor concepte mai apropiate de timpul prezent, de exemplu “unitate în diversitate”. Unul dintre scenariile posibile după integrarea în U.E. poate fi acela al competiției cu reviste de profil consacrate din străinătate, caz în care metoda obstrucției nu va mai putea fi aplicată. Așadar, pentru binele real al silviculturii, credem că este necesară o desprindere de trecut și mai ales de metodele acestuia, pentru a ne putea concentra asupra lucrurilor importante și a ajunge, în acest destul de îngust domeniu, la starea necesară de normalitate.

În nici un caz, nu ne pronunțăm împotriva prestigioasei reviste a silvicultorilor români - “Revista Pădurilor” - care trebuie să se manifeste în continuare ca o adevărată tribună a unității și profesionalismului corpului silvic. Totuși, considerăm că aceasta nu înseamnă că nu există loc și pentru alte publicații, prezentul punct de vedere, formulat de redacția “Bucovina Forestieră”, exprimând hotărârea acesteia de a asigura continuitatea apariției revistei și de a nu abandona crezul fondatorilor ei.

Redacția